

Unten joutsen

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Uomaa kuljin kummallista
virrassa vedettömässä,
unessa kesäisen aamun.

Ajan virta lie se ollut,
täynnä muistoja elämän:
Lämpimät valoa väikkyi,
tummat tahtoivat kareiksi.

Joutsen valkea karilla
suunnan oikean osoitti,
muistutti muruista onnen,
toiveista tulevaisuuden.
Lausui mulle laulavasti:

Elää on elämän määrä.
Tieto sieluusi sisäistä,
ota oppi muistoistasi.
Kun on matkasi mitattu,
tulen tummassa puvussa,
sulle siipeni sovitan.
Sielusi mukaani tahdon,
kulje kanssani pelotta
olevaisen tuolle puolen.

Herätti hyväily aamun,
havahduin unesta tuosta,
ulos astuin aatoksissa.

Joikui joutsen taivahalla,
soinnutti sävelen tumman.

Valkoinenko vaiko musta,
sitä en mä nähdä voinut
häikäisevässä valossa,
auringon ylösmenoissa.

Tervehti minua kerran,
kiloon auringon katosi.